

Първия обект на любовта е родителя като награда за неговия неумерим труд, даден за вечността на рода и смисъла на живота.

Втория обект на човешката любов е пола като най-верен спътник по дългият и пруден път през гори от скърби и радости към планината на родовото бъдаще.

Трети обект на любовта са децата като видими стъпки, като живи продължители на вечното движение на рода.

Последния обект на любовта са всички материални и нематериални същества и вещества, които подпомагат същото движение към последната цел и смисъл на живота. Тук спадат любов към Бога като най-велик и най-надежден закрилник на родовото бъдаще и собствената душевна вечност; — любов към отечеството, като земя на осигурени блага, като гробница на велики борци за родна вечност, като градини на вечнозелени надежди, гдето ще отраснат нови борци, нови великани на мисълта и оръжието, които чрез деца и дела ще осигурат нашата последна вечност върху борческата земя.

